

Pseudoprogessiva pseudosamordningar?

Kristian Blensenius
Institutionen för svenska språket
Göteborgs universitet
kristian.blensenius@gu.se

Det råder i det närmaste konsensus om att svenska pseudosamordningar med *sitta*, *stå* och *ligga* som förstaverb primärt har som funktion att markera progressiv aspekt. Detta visas bl.a. med exempel med activity-predikat som det i (1a), som både kan parafraseras med den progressiva konstruktionen *hålla på att* (1b) och översättas med engelsk progressiv form, *be + V-ing* (1c).

- (1) a. Alex {satt/stod/låg} och läste när telefonen ringde.
b. Alex höll på att läsa när telefonen ringde.
c. Alex was reading when the telephone rang.

Ett problem är dock att det finns ett antal exempel med pseudosamordning som inte självklart kan klassificeras som progressiva, t.ex.:

- (2) Vad i helsike är det du står och säger?

Bland annat genom att presentera fler tveksamma exempel och genom att testa pseudosamordningar med *sitta*, *stå* och *ligga* mot några etablerade imperfektivitetstester, vill jag i mitt föredrag argumentera för att pseudosamordningar med *sitta*, *stå* och *ligga* som förstaverb inte ger uttryck för progressivitet på samma sätt som t.ex. *hålla på att*-konstruktionen och den engelska *be + V-ing*-konstruktionen.

Det ska visas att pseudosamordningar med *sitta*, *stå* och *ligga* primärt bör betraktas som markörer av aktionens plats och inte som markörer av progressiv aspekt. Progressiviteten kan snarare ses som en konsekvens av betydelsen av den aktion som uttrycks i det andra samordningsledet.